

ESCALLS CORAL·LINS I SORRA

Durant una bona part del període eocè, aproximadament entre 42 i 37 milions d'anys enrera, hi havia un llarg mar que des de l'oceà Atlàntic arribava al centre de Catalunya. En aquelles aigües es van formar dos tipus de roques que trobem en una part del Bages.

	<p>El mar tenia al nord el Pirineu, que s'estava formant, i al sud, per la zona de Catalunya, hi havia una gran extensió de terra amb una serralada que ja no existeix, els Catalànids.</p> <p>D'ambdues serralades baixaven rius que portaven sediments a aquell mar.</p>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. De les muntanyes del sud (a partir d'on ara hi ha el Vallès) baixaven rius que portaven sediments que s'acumulaven formant deltes. La grava es quedava a la desembocadura i la sorra, moguda per les ones, anava mar endins. 2. Damunt dels sediments fins, a uns 8 Km de la costa, es va formar un escull coral·lí.
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Els rius anaven portant més sediments, els deltes creixien i al mar hi havia més sorra. 2. En les tempestes les ones van arrossegar gran quantitat de sorra fins a cobrir l'escull coral·lí. 3. Els coralls van morir i l'escull va quedar enterrat sota la sorra.
	<ol style="list-style-type: none"> 1. De mica en mica, els coralls es van tornar a establir damunt la sorra i van formar un nou escull. 2. L'escull anterior va continuar enterrat mentre damunt seu creixia l'escull nou. <p>Aquest procés es va repetir diverses vegades.</p>
	<p>Al cap de milions d'anys, els esculls coral·lins enterrats es van transformar en roca calcària, i les capes de sorra que els havien cobert són ara pedra sorrenca.</p> <p>Com que això es va repetir diverses vegades, a Calders veiem estrats de calcària i sorrenca alternats.</p>